

ПРЕС КЛИПИНГ

22. април 2014.

НАСЛОВИ

Без посла сваки трећи радно способан грађанин Србије;(стр.2)

Рајић: Привредници траже хитну реформу јавног сектора;(стр.3)

Експерт Светске банке: Кредит Србији зависи од судбине 153 фирме;(стр.5)

Радници АМСС настављају штрајк;(стр.6)

Како преживети 15. мај;(стр.6)

У Панчеву и Сомбору 4.000 радних места у опасности;(стр.8)

Завести ред у јавни сектор;(стр.8)

Без посла сваки трећи радно способан грађанин Србије

Ј. Ж. СКЕНДЕРИЈА

На мартовској листи је чак 790.501 име тражиоца запослења. Највеће учешће у регистрованој незапослености, према евиденцији Националне службе за запошљавање, има регион Шумадије и Западне Србије

НЕЗАПОСЛЕНОСТ у Србији је годинама хроничан проблем са којим не може да се избори ниједна власт. На мартовској листи је чак 790.501 име тражиоца запослења, што значи да је готово сваки трећи радно способни грађанин у потрази за парчетом хлеба. Највеће учешће у регистрованој незапослености, према евиденцији Националне службе за запошљавање, има регион Шумадије и Западне Србије, док су дно листе, очекивано, заузели Косово и Метохија.

Подаци НСЗ указују да је највише оних који дуже од годину дана чекају на посао у Рашкој, чак 77 одсто, следе Јабланички, Расински, Поморавски и Топлички округ, док се до посла нешто брже долази у Средњобанатском и Севернобанатском региону, Браничеву, Београдској управној области и Срему.

- Са највећим бројем незапослених муку мучи Београд са 110.147 регистрованих у марту, следи Ниш са 37.152 особе, док је списак Новосађана који чекају радну књижицу на бројци 30.005 - кажу у НСЗ. - Лесковац са 22.804 и Крагујевац са 21.875 особа имају, према броју становника, велике проблеме у запошљавању.

Дно листе по броју оних који очекују посао држе Пожаревац - 4.668, Ужице 6.117, Сремска Митровица - 7.196, Зајечар - 7.561 и Сомбор са 8.127 тражиоца радне књижице. Велике су разлике, међутим, у већим градовима у броју незапослених по општинама. Тако у престоници највише суграђана без посла има Нови Београд (12.130), затим Чукарица, па Земун, док је списак најдужи у нишким општинама Палилула (11.077) и Медиана (11.005).

НА ПУТУ ЗА ПЕНЗИЈУВИШЕ од 200.000 незапослених у Србији је зашло у шесту деценију живота. Њихов број се, према евиденцији Националне службе за запошљавање, из дана у дан повећава, па је у последње четири године "скочио" за готово 5.000. Радну књижицу, према статистици, очекује и око 180.000 људи између 40 и 50 лета. Тако долазимо до цифре да половина кадра на бироу рада одавно није у цвету младости.

У Министарству рада, запошљавања и социјалне политике наглашавају да је пораст запослених могућ тек након што се опорави привреда Србије, а до тада су свима махом везане руке.

Статистика Националне службе за запошљавање бележи и ниску стопу незапослености у општинама са малим бројем становника попут Црне Траве, где је у Филијали НСЗ забележено тек 246 имена, али је то с обзиром на око 2.500 људи који живе у овој општини, прилична цифра. Слично је и у Жабарима, где су регистроване 394 особе без посла, Малом Црнићу са 435, Жагубици 477...

Око 13,5 одсто пријављених у филијалама НСЗ широм Србије су старости од 25 до 29 година, са процентом мање у учесталости следе их они између 30 и 34. Велики је, међутим, удео особа које

ретко ко од послодаваца жели да запосли од 50 до 54 лета, док их у стопу прате и они мало млађи између 45 и 49 година. Укупан постотак старијих од 40 година на листи незапослених НСЗ на тај начин достиже готово 35 одсто

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/459472/Rajic-Privrednici-traze-hitnu-reformu-javnog-sektora>

Рајић: Привредници траже хитну реформу јавног сектора

Привредници траже од нове владе хитну реформу јавног сектора, јер гломазна и скупа бирократија гуши њихово пословање, изјавио је Тањуту директор Уније послодаваца Србије, Драгољуб Рајић.

То је, према анкети малих, средњих и великих предузећа први приоритет за нову владу из "угла привреде".

- Привредници сматрају да оно што држава може да уради за њих јесте да коначно почне да смањује администрацију и бирократију, која је толика да гуши пословање а посебно у последњих четири-пет година, јер одузима много времена и кошта привреду - рекао је он.

Привредници, према његовим речима, сматрају да мора потпуно да се реформише опорезивање зарада и то тако да оне које су до нивоа просечне зараде не треба да имају више од 40 одсто оптерећења порезима и доприносима.

- А минимална зарада, као у другим европским земљама, треба потпуно да буде ослободјена пореза и доприноса. Такође, минимална зарада законом треба да се ограничи да може да се исплаћује само годину дана, и то у случајевима када фирма има финансијске проблеме односно смањене приходе - каже Рајић.

Он сматра да минимална зарада не треба да постане пракса, већ да се третира као ванредна околност када фирма треба да преживи.

На трећем месту је озбиљна организована борба против сиве економије.

- Држава треба да смањи порезе и доприносе на зараде а фирмама које су почетници у пословању у првих годину-две да смањи оптерећења, на пример, да их ослободи плаћања неких

доприноса - рекао је директор УПС - а.

Рајић је мишљења да држава за то има интерес, јер ће на тај начин оне који су пословали у сивој економији увести у легалне токове, а онима који су до сада били на бироу омогућити да започну посао и тако стећи нове пореске обвезнике.

- Заједно са стимулативним мерама треба поштрити и казне и увести да сваки појединац који је ухваћен да илегално тргује одговара свом својом имовином - навео је Рајић, и додао да су те казне веома оштре у другим европским земљама.

Привредници траже и промену пензионог и здравственог система. Према речима Рајића, став привредника је да је здравствени систем прескуп а услуга неквалитетна, и да треба изједначити приватно и државно здравство, јер би тако један део здравствених радника прешао у приватни сектор и градјани би имали бољу услугу.

Држава, такође, треба да уведе минималну гарантовану пензију за све који испуне одређене услове, а да се старим корисницима, односно онима који су остварили пензију по старим условима, гарантују одредјена права и да се направи одговарајући прелаз, казао је он.

Нове генерације би требало васпитавати тако да "свако ко има већу плату треба да одваја неки новац, а свако ће имати минималну гарантовану пензију", додаје Рајић. То би, оцењује он, довело до тога да држава смањи доприносе на рад послодавцима, а истовремено би довело до новог запошљавања, па би се и здравствени и пензиони фонд лакше пунили.

- То је и решење за ову тешку економску и социјалну ситуацију и држава мора да примени тај рецепт уместо политичких компромиса због којих живимо лоше - нагласио је Рајић.

Удружење послодаваца је анкетирао 1.284 малих, средњих и великих предузећа у 44 града и општине Србије. Анкетирани директори, менаџери и власници привредних друштава су имали задатак да рангирају по важности 10 од 32 области важне за пословање њихових предузећа.

За реформу јавног сектора гласало је близу три четвртине анкетираних привредника - 73,4 одсто.

ИНТЕРВЈУ ДУШКО ВАСИЉЕВИЋ

Експерт Светске банке: Кредит Србији зависи од судбине 153 фирме

Сузана Лакић

Светска банка ће одобрити Србији зајам од 250 милиона евра под условом да реши проблем 153 предузећа у реструктурирању.

- Ова предузећа годишње поједу од 200 до 250 милиона евра. Држави дугују 1,5 милијарди евра за порезе и доприносе, дугују и Фонду за развој, ЕПС-у и комуналним предузећима - каже за "Блиц" експерт Светске банке Душко Васиљевић, и додаје да би Србија на кредит могла да рачуна у јуну или јулу ако СБ процени да је макроекономско стање задовољавајуће.

Постоји ли политичка воља да се овај проблем реши?

- Политичка воља је постојала, али не и стабилност како би се све спровело до краја. За годину дана Влада је имала три министра привреде и сваки је имао свој приступ. Сада, хтели или не, мораћемо да се суочимо с проблемом тих предузећа. Подсетићу да је Уставни суд донео одлуку да се предузећима у реструктурирању укида заштита од поверилаца 14. маја, што значи да ове фирме више неће бити заштићене и да ће им због дугова бити могуће блокирати рачуне.

У тим фирмама ради 53.000 људи. Процењује се да ће без посла остати 40.000.

- Радници ће имати проблема. Кад предузеће оде у стечај, радници губе и право на отпремнину. Зато се Влада мора постарати да радници добију отпремнине пре него што фирме оду у стечај. У неким од ових предузећа највећи поверилац је држава, тако да је ту могуће одложити покретање стечаја. Међутим, готово сва од ових предузећа имају комерцијалне повериоце и на њих Влада не може да врши притисак, тако да увек постоји ризик да дође до неконтролисаног покретања стечајног поступка.

Како бисте ви решили проблем ових предузећа?

- Идеално решење би било да се уради процена која предузећа су рентабилна и да се за њих покуша још једна приватизација, а да се с осталим фирмама уђе у уређен процес стечаја, где би сви радници били збринуте отпремнинама.

Радници АМСС настављају штрајк

Бета

Запослени у Ауто-мото савезу Србије (АМСС) саопштили су да ће сутра наставити штрајк испред управне зграде у Београду који ће трајати до одласка бившег генералног секретара Александра Никачевића.

"Протест радника АМСС, који у потпуности подржава и руководство националног аутомобилског клуба, започет је 16. априла због вишегодишњих малверзација и недомашинског пословања бившег генералног секретара Александра Никачевића, који је смењен на ванредној седници Скупштине АМСС 9. априла у Крушевцу", наводи се у вечерашњем саопштењу.

У саопштењу радника АМСС система додаје се да су запослени у време празника радили нормално, као што су најавили, јер је то било у интересу чланства, домаћих и страних возача.

"Међутим од сутра, 22. априла у 10,00 часова наставља се протест запослених из целог система АМСС испред управне зграде у Рузвелтовој 18", наводи се у саопштењу и додаје да није планирана блокада саобраћаја и да ће бити обезбеђен минимум рада.

Протест свих запослених у АМСС систему трајаће до коначног одласка Александра Никачевића, наводи се у саопштењу.

Danas.rs

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/kako_preziveti_15_maj.4.html?news_id=280221

АКТУЕЛНО - За предузећа у реструктурирању приближава се дан де - рок после кога држава престаје да их штити од поверилаца

Како преживети 15. мај

АУТОР: И. НИКОЛЕТИЋ

Београд - Судбина 153 предузећа у реструктурирању није нимало сјајна, а иако су нека у том статусу провела и готово деценију, мало је шта урађено на њиховом санирању и оспособљавању за тржишну утакмицу.

С обзиром да је остало мање од месец дана до рока када држава, по одлуци Уставног суда, престаје да та предузећа штити од поверилаца, а 30. јун је крајњи рок да се статус тих предузећа реши, будућу владу очекује много посла. Економисти тврде да ће мали број имати шансу да преживи без помоћи државе, док ће већина завршити у стечају. Највећи проблем биће више од 50.000 радника који ће остати без посла.

- Та предузећа су превише дуго у реструктурирању, и већина њих је у врло лошем стању. Изгубили су тржишну позицију, добављаче и купце, технички и технолошки су заостала, имају велике дугове, не много радне снаге, а и ти радници одавно нису примали плате. Последњих десетак година ретко ко од њих је производио. Тешко је проценити колико њих ће преживети, али већи број ће завршити у стечају. Ако би и даље остали у истом статусу, вероватно ниједно не био преживело без помоћи државе - тврди економиста Љубодраг Савић.

Он сматра да је сада најважније да држава ради на ослобађању тих фирми од дуговања, јер како каже, будући купци сигурно нису расположени да преузимају презадужена предузећа.

- Има смисла помоћи оним предузећима за која постоји нада да се приватизују, продају, уђу у неко стратешко партнерство, или на неки други начин обезбеде наставак производње. Ако има наде да се то деси, онда се свакако мора користити већ опробани рецепт, да се већи део дугова према држави или опрости, да се повеже радни стаж, да се са банкама некако договори о њиховим дуговима, смањи број радника, посебно у администрацији. Могућа варијанта је да се та предузећа преузму, да се обнови производња у неком обиму, да се преузме један број радника. То је путоказ за државу. Наравно, не треба очекивати да је могуће да се врате на онај ниво на коме су били пре уласка у процес реструктурирања. Оно што држава не може и не сме да ради је да се бави производњом, даје новац тим предузећима, опрашта дугове, да настави са старом праксом. Њима треба озбиљнији партнер, свеж капитал, нова технологија, нова тржишта - објашњава Савић. Он је додао да не верује да ће велики број предузећа решити свој проблем конверзијом дуга у власништво, иако ће то бити једна од могућих опција.

Ипак, Савић тврди да ће највећи број тих предузећа завршити у стечају, али да додатну бригу држава треба да поведе о фирмама из унутрашњости Србије које су некада имале велики значај за развој тих подручја и које запошљавају велики број људи.

- Оно што је моја препорука за државу јесте да о сваком предузећу добро размисли, јер је најжалост велики број њих у девастираним подручјима, и без обзира што дуго нису производила, тамо су радници који су примали колико-толико новца, и ма како немогуће било да се та предузећа опораве, треба им помоћи. Ако се та предузећа укину, тамо ће се угасити и последња нада за те људе, за које ће бити веома тешко да се после запосле - закључује Савић.

Може ли уредба да замени одлуку Уставног суда

Према неким још незваничним најавама, могућа опција за предузећа у реструктурирању је да нова влада одмах по оснивању донесе уредбу којом би се пролонгирао рок од када држава престаје да штити те фирме од поверилаца. Међутим, такво обарање одлуке Уставног суда било би потпуно неуставно, тврде правници.

- Не може се уредбом, која је нижи акт, мењати одлука Уставног суда. Уставни принцип је да оно што се законом донесе, мора законом и да се продужи - каже за Данас Мирјана Рашић, суткиња Уставног суда у пензији.

У Панчеву и Сомбору 4.000 радних места у опасности

Заштита предузећа у реструктурирању од поверилаца окончаће се 14. маја, а тај дан у Војводини са зебњом чекају у 29 фирми. У тим предузећима, која ће се наћи у великој опасности од блокаде рачуна и стечаја, запослено је нешто више од шест хиљада радника.

Најгора ситуација је два града, у Панчеву и Сомбору, где би, наравно уколико одлука Уставног суда о укидању специјалног статуса предузећа у реструктурирању буде поштована, могло да буде угрожено близу четири хиљаде радних места.

Проблем је у томе што ове фирме, по оцени свих – од министара, преко синдиката до економиста – имају толико велике дугове да једноставно неће моћи да издрже прелазак на тржишни начин пословања.

“Олакшавајућа околност” за раднике у Војводини у овом тренутку је то што је овде сада много мање предузећа у реструктурирању него у Београду и централној Србији, са сразмерно осетно мање запослених. У остатку земље у опасности од гашења након што се фирме у реструктурирању нађу на тржишту налази се близу 50.000 радних места у 124 предузећа. У неким од тих фирми, као што су РТБ Бор, “Прва петолетка” у Трстенику, Пољопривредни комбинат Београд или Индустрија каблова Јагодина, ради и по неколико хиљада људи.

Једина тако велика фирма у реструктурирању у Војводини је панчевачка ХИП “Петрохемија”, са 1.780 запослених. Укупно, према подацима Министарства привреде у Панчеву у шест оваквих предузећа ради 2.384 запослена, а поред “Петрохемије” на листи се налазе и “Војводина” из Старчева, “Долово”, “УТВА авио индустрија”, Индустрија стакла и “Семе” из Тамиша. С обзиром да у Панчеву тренутно има око 28.000 запослених, стечај и ликвидација ових предузећа значило би да би без посла остало 8,5 одсто радника у том граду.

Готово једнако тешка ситуација је у Сомбору где је у опасности преко осам процената запослених, с обзиром да у граду тренутно ради око 19 хиљада људи, од чега се у предузећима у реструктурирању налази њих 1.543. Највише их је у “Борелију” – 637, а ту су и “Граничар” из Гакова, “Севертранс”, “Алекса Шантић” и “застава – специјани аутомобили”.

У пет новосадских фирми у реструктурирању запослено је хиљаду и девет радника, али је то процентуално осетно мање него у Панчеву и Сомбору, с обзиром да у Новом Саду тренутно ради око 130.000 људи. Највише Новосађана у овим предузећима запослено је у ЗГОП-у - 317, док остали живе од “Војводинапута – Бачкапута”, ДЕС-а, Холдинг компаније “Дневник” и “Петра Драпшина”.

У Бачкој Паланци у опасности се налази 290 радних места у “Мајевици” и “Јадрану” из Нове Гајдобре, а у Кули још 231, у “Кулатрансу” и “Бачкој” из Сивца. Пред блокадом рачуна након 14. маја наћи ће се још девет предузећа у Војводини, од којих највише радника запошљавају “Вршачки виногради” – 246. Ту су и Рудник Ковин, “Хипол” Оуаци, “Путеви” Сремска

Митровица, “7. јули” Сириг, “Млади борац” Сонта, “Братство јединство” Неузина, “Агробачка” Бач и “Мала Босна”.

В. Чворков

Тужбе поднели и радници

Како је за “Дневник” потврђено у највишој инстанци судске власти, Уставни суд је о уставности дела Закона о приватизацији који штити предузећа у реструктурирању од поверилаца, расправљао на сопствену иницијативу. Суд се наине суочио са великим бројем жалби оних којима су те фирме дуговале новац а нису могли да га наплате.

Међу тим повериоцима било је, наравно, много других компанија које су предузећа у реструктурирању одвела у великвидност. Али, међу општећенима који су се жалили било је и бивших и садашњих радника фирми у реструктурирању који су остали без плата, тако да су и они заправо делом одговорни што ће се њихова фирме највероватније ускоро наћи у блокади и стечају, а потом и у ликвидацији. Неки од тих случајева су завршили и пред Европским судом за људска права у Стразбуру.

Уставни суд је утврдио да постоје одређена спорна питања у вези са Законом о приватизацији и у марту прошле године одлучио да покрене поступак оцене уставности спорног члана закона. Коначну одлуку суд је донео 14. новембра 2013. године, али је њену примену одложио за шест месеци.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/zavesti-red-u-javni-sektor>

Завести ред у јавни сектор

Привредници траже од нове владе хитну реформу јавног сектора, јер гломазна и скупа бирократија гуши њихово пословање, изјавио је Танјуг у директор Уније послодаваца Србије, Драгољуб Рајић. То је, према анкети малих, средњих и великих предузећа први приоритет за нову владу из угла привреде.

„Привредници сматрају да оно што држава може да уради за њих јесте да коначно почне да смањује администрацију и бирократију, која је толика да гуши пословање а посебно у последњих четири-пет година, јер одузима много времена и кошта привреду”, рекао је он.

Привредници, према његовим речима, сматрају да мора потпуно да се реформише опорезивање зарада и то тако да оне које су до нивоа просечне зараде не треба да имају више од 40 одсто оптерећења порезима и доприносима. „А минимална зарада, као у другим европским земљама, треба потпуно да буде ослобођена пореза и доприноса.

Такође, минимална зарада законом треба да се ограничи да може да се исплаћује само годину дана, и то у случајевима када фирма има финансијске проблеме односно смањене приходе”, каже Рајић. Он сматра да минимална зарада не треба да постане пракса, већ да се третира као ванредна околност када фирма треба да преживи.

На трећем месту је озбиљна организована борба против сиве економије. „Држава треба да смањи порезе и доприносе на зараде а фирмама које су почетници у пословању у првих годину-две да смањи оптерећења, на пример, да их ослободи плаћања неких доприноса”, рекао је директор УПС-а.

Рајић је мишљења да држава за то има интерес, јер ће на тај начин оне који су пословали у сивој економији увести у легалне токове, а онима који су до сада били на бироу омогућити да започну посао и тако стећи нове пореске обвезнике. „Заједно са стимулативним мерама треба поштрити и казне и увести да сваки појединац који је ухваћен да илегално тргује одговара свом својом имовином”, навео је Рајић, и додао да су те казне веома оштре у другим европским земљама.

Привредници траже и промену пензионог и здравственог система. Према речима Рајића, став привредника је да је здравствени систем прескуп а услуга неквалитетна, и да треба изједначити приватно и државно здравство, јер би тако један део здравствених радника прешао у приватни сектор и грађани би имали бољу услугу.

Држава, такође, треба да уведе минималну гарантовану пензију за све који испуне одређене услове, а да се старим корисницима, односно онима који су остварили пензију по старим условима, гарантују одређена права и да се направи одговарајући прелаз, казао је он. Нове генерације би требало васпитавати тако да „свако ко има већу плату треба да одваја неки новац, а свако ће имати минималну гарантовану пензију”, додаје Рајић. То би, оцењује он, довело до тога да држава смањи доприносе на рад послодавцима, а истовремено би довело до новог запошљавања, па би се и здравствени и пензиони фонд лакше пунили. „То је и решење за ову тешку економску и социјалну ситуацију и држава мора да примени тај рецепт уместо политичких компромиса због којих живимо лоше”, нагласио је Рајић.

(Тањуг)

За промене огромна већина

Удружење послодаваца је анкетирало 1.284 малих, средњих и великих предузећа у 44 града и општине Србије. Анкетирани директори, менаџери и власници привредних друштава су имали задатак да рангирају по важности 10 од 32 области важне за пословање њихових предузећа. За реформу јавног сектора гласало је близу три четвртине анкетираних привредника - 73,4 одсто.